Twitter Thread by Daphne Lammers

Daphne Lammers
@DaphneLammers

De laatste weken ben ik wat stil geweest. Dat kwam omdat ik net als veel mensen besmet ben geraakt met het corona-virus. Ik hoefde gelukkig niet te worden opgenomen maar ik ben wel al weken uit de roulatie. Nu gaat het - terecht- vaak over de ziekenhuisopnames en de patienten

die komen te overlijden. Dat zijn er veel te veel, maar het is - zoals regelmatig benadrukt - een klein percentage. Maar er zijn dus ook de mensen zoals ik. Die kerngezond waren, maar niet binnen 3 weken herstellen. Het gaat om duizenden twintigers, dertigers, veertigers; zo moe

dat ze niet of nauwelijks meer kunnen werken. Nog even los van mijn eigen frustratie hierover, dit is dus een hele grote groep mensen bovenóp het aantal ziekenhuispatienten en overlijdens. (Zo'n 20 procent van de coronapatienten is de voorzichtige schatting) Iedere dag raken nu

honderden mensen (tijdelijk) arbeidsongeschikt vanwege het coronavirus. En de grap is, de kans dat jij daar straks bij hoort is veel groter dan dat je aan corona doodgaat of erdoor in het ziekenhuis terecht komt. Het is sowieso zwaar klote als je ineens niet meer mee kan komen,

maar ook de maatschappelijke en economische impact is gigantisch. Nu al. Terwijl er zulke strenge maatregelen gelden. In alle discussies die ik voorbij zie komen, blijft dit aspect wat mij betreft behoorlijk onderbelicht. Nu wil ik niet zelf hier in een eindeloos

Twitterdebat belanden, want tja: geen puf dus. Maar misschien is dit wel iets om ook eens mee te wegen, over na te denken?
En tegen iedereen die nu graag snel, sneller, snelst alles wil loslaten omdat het allemaal gewoon zo ruk is, zou ik toch willen zeggen: ik

snap je maar be careful what you wish for. Tot gauw! Wees lief voor elkaar! ❤■

(En oja, ter geruststelling, ik ben inmiddels alweer voorzichtig achter de schermen aan het opstarten, dus hoop spoedig weer in de studio te staan)